

CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors
Mossos d'Esquadra

des de 1992

ATENCIÓ!!!

SERVEIS JURÍDICS PER FETS RELACIONATS AMB EL CORONAVIRUS ALIENES A LA FEINA DEL CME

Arran de la declaració de l'estat d'alarma, s'han produït importants trasbalsaments per la població en general. Aquests, incideixen en temes com lloguers d'habitatges i locals comercials, hipoteques, relacions laborals, però **molt especialment en la mort de moltes persones afectades, sobre tot, en residències d'avis.**

A judici del serveis jurídics del CAT-ME, en molts cassos ens podem trobar davant una responsabilitat penal en forma d'homicidi involuntari per imprudència, on la direcció té la situació jurídica de garant subjecta a responsabilitat penal, que sempre comporta responsabilitat civil i, per tant, el deure d'indemnitzar. Alhora, també ens podem trobar davant una responsabilitat patrimonial de l'administració.

Com és sabut, la **responsabilitat patrimonial de l'Administració** es configura en el nostre ordenament jurídic en els articles 106.2 de la Constitució (LA LLEI 2500/1978) i 32 de la Llei 40/2015 (LA LLEI 15011/2015), com una responsabilitat directa i objectiva, que obliga aquella a indemnitzar tota lesió que pateixin els particulars en qualsevol dels seus béns o drets, excepte en els casos de força major, sempre que sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics. Si bé, **no tot mal que produeixi l'Administració és indemnitzable, sinó tan sols els que mereixin la consideració de lesió**, entesa, segons la doctrina i jurisprudència, com a mal antijurídic, no perquè la conducta de qui ho causa sigui contrària a Dret, sinó perquè el perjudicat no té el deure jurídic de suportar-ho, per no existir causes de justificació que ho legitimin.

Per tant, **si algun afiliat, familiar o conegut es troba en alguna de les situacions descrites a continuació, no dubteu a adreçar-vos als serveis jurídics, on de forma gratuïta, analitzaran el cas i en cas que s'emprengui alguna acció que no tingui relació amb el servei, s'oferiran especials condicions econòmiques als afiliats i familiars fins a tercer grau.**

Podeu posar-vos en contacte amb els serveis jurídics del CAT mitjançant el correu electrònic catjuridiques@yahoo.es o el telèfon 616500265.

I. INEXISTÈNCIA DE MITJANS MÈDICS I SANITARIS DE PROTECCIÓ; CONTAGI DEL VIRUS; NO DETECCIÓ A TEMPS DEL CONTAGI PER INEXISTÈNCIA DE TEST.

És evident que la casuística pot ser molt diferent i serà en cada cas concret en el qual calgui determinar si, en efecte, la gestió dels mitjans existents es va realitzar de manera adequada o no i, en conseqüència, si el mal va ser o no causa directa i exclusiva de la força major (pandèmia) o si va tenir o no incidència directa la gestió dels mitjans

existents i coneguts per l'administració en el contagi i en el tractament de la malaltia derivada del virus.

Suposats com a contagis de malalts ingressats per altres patologies; inacció davant símptomes evidents de contagi amb consegüent agreujament de la situació del pacient; error de diagnòstic sense ajustar-se als protocols establerts per l'autoritat sanitària, etc... poguessin donar lloc a aquesta responsabilitat patrimonial de l'administració sanitària amb el consegüent rescabament dels danys i perjudicis causats.

II. PERJUDICIS DERIVATS DE LES MESURES ADOPTADES PEL GOVERN A CONSEQÜÈNCIA DE LA NORMATIVA APROVADA Arran de la DECLARACIÓ DE L'ESTAT D'ALARMA. Inicialment, hem d'acudir a la Llei orgànica 4/198, dels estats d'alarma, excepció i lloc, que, en efecte, assenyalava en el seu article 3 paràgraf 2n que «els qui a conseqüència de l'aplicació dels actes i disposicions adoptades durant la vigència d'aquests estats sofreixin, de manera directa, o en la seva persona, drets o béns, danys o perjudicis per actes que no els siguin imputables, tindran dret a ser indemnitzats d'acord amb el que es disposa en les lleis». Doncs bé, partint d'aquest precepte cal determinar, si aquest es pot fer efectiu, en quins supòsits i sobre la base de que normativa i procediment es poden exigir aquests danys i perjudicis.

La veritat és que ni el Reial decret 463/2020 (LA LLEI 3343/2020) ni les altres disposicions que s'han anat dictant en el seu desenvolupament al·ludeixen a les possibles indemnitzacions per les diferents mesures adoptades, ara bé, al nostre judici, donada la previsió legal és evident que és un dret emparat en el nostre ordenament jurídic. La qüestió és que la realitat d'aquesta indemnització s'erigeix amb més claredat en uns supòsits que en uns altres, per exemple, no és el mateix la requisita de béns o intervenció i ocupació d'indústries, fàbriques o locals en els quals es podria quantificar un mal emergent consistent en el valor dels béns o de la pròpia ocupació; que els supòsits en els quals la disposició del Govern es limita a prohibir l'obertura d'un establiment comercial o la que ordena la paralització d'una activitat, suposats en els quals està latent un mal en forma de lucre cessant.

Serà el perjudicat qui hagi d'iniciar l'expedient de reclamació de danys i perjudicis que, en aquest cas, haurà d'acollir-se a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques la qual cosa suposa, de manera coincident al que es disposa a la Llei d'Expropiació Forçosa, que hagi d'efectuar-se la reclamació en el termini d'un any, i de la Llei 40/2015, de Règim Jurídic del Sector Públic. Ara bé, per descomptat que **la possibilitat de reclamar i el termini per a l'inici del termini per a l'exercici d'aquest dret, serà una vegada finalitzi l'estat d'alarma, moment en el qual es podran quantificar els danys i perjudicis.**

CAT alunya a 22 de maig de 2020